

KEVEVÁRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 9 kor. 60 f., fél évre 4 kor. 80 f., negyed évre 2 kor. 40 f.
Vidékre . . . 10 korona, . . . 5 korona, . . . 2 kor. 50 f.
— Egyes szám ára: 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

JAKABFY ERNŐ DR.

Kiadónival, hová az előfizetések és hirdetések is küldendők:
Oberläuter Róbertné könyvnyomdája, Kevevára

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÁRA” szerkesztőségére intézendők.

Az új elemi iskola.

Hétfőn nyílik meg Kevevára legújabb középülete, az új központi elemi iskola.

Szép, világos tantermei, gyönyörű lépcsőházai, tágos folyosóiról csak az elragadtatás hangján nyilatkozhatunk. Örülünk, hogy végre ez a vajúdo kérdés is dülőre jutott, hogy végre szép, félig-meddig egészséges hajlékhoz jutott a népoktatás.

De, amikor egyrészt örülünk a dolognak, másrészt szomorodott szívvel vesszük tudomásul, hogy a kultúrának csak egy félig kulturális hajlékot emeltek.

Nem a ma már divátját multa és az igazgató többszörös tiitakozása dacára is kifelé nyíló ablakokról kívánunk szólni, amelyeket a kossava, ez a mi kedves kis szelecskénk évente legalább ötször össze fog törni, nem arról, az úgy a gyermekekre, mint a tanszemélyzetre is egészségtelen állapotról, mely szeles időben — évente átlag 120—150 ilyen napunk szokott lenni — az ablakok ki nem

nyithatása és így a szellőztetés nélkülözése folytán fog mindjártuk egészségére háramlani. Még szomorubb tényekről kívánunk itt regélni.

Ilyen vízvezeték és a központi fűtés. Van egy 25 termes óriási kultúrépületünk, amelyen minden van, csak a vízvezeték és a központi fűtés hiányzik.

Igaz, elismerjük, hogy a vízvezeték 2400 kor.-ba került volna és a központi fűtés is körülbelül ugyanennyit emésztett volna fel. De reszkírozhat-e a község egy 200,000 koronával felépített iskolánál 205,000 koronát? Áldozhat-e a község 200,000 korona helyett 205,000 koronát? Úgy látszik nem tehetette. De, hogyan is tehette volna?!

Nézzük csak! Ma 134 % a pótdadó Kevevárán, állítólag azért, mert a község annyit áldozott a kulturára, hogy másképen nem tudja most a háztartását fenntartani. Igaz, szép szó a kultúra, az áldozat, de nézzük csak, hogy áldozott a kultúrának?

A polgári fiúiskola felépítésének kérdése évek óta vajúdot, vagy 50

felebbezés volt addig, amíg az anyag, a munka és a pénz drágasága folytán, legalább 20—30,000 koronával drágábban lett felépítve, mint lehetett volna.

A kaszárnyánál is, az elemi iskolánál ugyanezt tapasztalhatjuk. De ott még az anyag drágaságán kívül, a felvett 300,000 koronára nem $4\frac{1}{2}$ $4\frac{3}{4}$ kamatot kell fizetni a községnek, mint-hogy — bár a kérdések akkor is nagyon aktuálisak voltak — akkor megtehetette volna, hanem 6%-on felüli kamatfizetéssel terhelte meg a község mérleget, ami szintén egy legalább 100,000 koronával felesleges terhet jelent a községnek.

A község nyert az államtól 810 holdat, de olyan pechje volt, hogy a törvényeséknél elfelejtette, a birtokba való kérvényezést, úgyhogy az 50,000 korona körüli birjövédelmet még most is az állam húzza a már a község tulajdonjogát képező földről.

Nem akarunk több érvet felhozni, a beruházás lehetetlensége ellen, nem akarunk még egyéb zamatos dolog-

TÁRCA.

—**—

AZ ANYA.

— Te még itt vagy? Mit akarsz Gizike?

A megszólitott beteges tekintetű gyermek felveté bágyadt szemeit anyára, arra a gyönyörű asszonyra, aki hanyagul dült végig a gazdag himzésű ottománon.

— Szeretném ha te engem egy kicsit szeretnél! — dadogá félénken a picike.

— Hiszen szeretlek.

— Nagyon?

— Igen.

— Akkor végy az öledbe és csókolj meg?

A szép asszony lehajolt gyermekéhez és ölébe vette.

— Most meg vagy elégedve?

— Oh mama ily jó vagy te! ujjongott a picit, karjaival e ő en á szoritva kis a mama nyakát.

A fiatal asszony erősen szemébe nézett gyermekének. Férje arcának mása volt ez a kis göndör fő, férjének akit soha sem szeretett.

— Most már menj Gizikém, légy jó leányka a mama most háborítatlan akar lenni!

Gizike engedelmességgel vonult vissza a babájához a sarokba, a szép Karola pedig félig lezart szemekkel dült végig újra az ottománon.

Még igen fiatal volt; alig túl a húszon; éppen a felébe a férje korának.

Atyja a hadseregben szolgált és ő volt a kis helyőrség feje.

Egyszer váratlanul lepte meg a pénztár vizsgáló bizottság. Valami elfeledett kulcsért visszament a szobájába, a honnan többé nem jött ki.

A bizottság a pénztártól fűlesen, az ő nagyot meg állt szívvel találta meg. A másik percben neje már özvegy, egyetlen leánya pedig árva volt.

A fényhez szokott család ajtaján most egyszerre bekopogtatott a nyomor. Elhagyta őket mindenki, csak Vámos Béla. Karola mostani férje maradt hűségesen oldaluk mellett.

Félév múlva feleségévé lett.

Az ifjúság aranyos illuzióit mind eltemette az az oltár előtt kimondott „igen”.

Nagyon szerette anyját s nem tudta elviselni, hogy most öreg napjaira nyo-

morogjon. Odaveté tehát magát áldozatul. Nemsokára azonban újra fölledt keblében a mult délibábos lirája, képzeletében újra, meg újra megjelent a gyermekálmok ideálja, a déleleg tengerészti. Hiába volt férje gyöngéd. hiába halmozta el szeretetének egész hevével, ő csak szabadságának elrablóját látta benne. És Vilmos sokkal büszkébb volt, hogysem szerelmért könyörögjön. Belétemkezett a foglalkozásába és az asszonyokat teljesen magára hagyta. Az elhanyagolás pedig mint Karola nevezte — még inkább elkeserítette őt.

Állapotán az sem változtatott semmit, hogy anyává lön. Gyermekeit nem igen halmozta el anyai szeretetével, mert minden mozdulata, halvány arcoskájának minden vallomása folyton gyűlöt férjére emlékeztette.

Négy év mult el szerencsétlenül míg Dezső, a régi ideál, egyszerre csak otthon termelt a kis városban. Nem sokáig vártott magára, már más napon űlt a szép asszony szalonjában és Karola lángoló arccal hallgatta az eszevesztett szavakat, melyeket a tengerészti szugdosott a fülébe. Miért nem mond ilyeneket a férje? Mert nem szereti? Kezdte szívesen hall-

gal kedveskedni a nagyközönségnek nem akarjuk a volt községi képviselőtestület felfüggesztésének egyéb okait is pertraktálni, de ebből is látnia kell a polgárságnak, hogy hiába, a 136 %-os pótdadó elkerülhetetlen volt, mert bárhogyan is takarékoskodik a község — a pénze, vagyona a kutúra oltárán elvázott teljesen, további áldozatokra képtelenné lett. Csak fizessd polgár, robotold le vérizzadó homlokkal az óriási pótdadót, s légy elkészülve újabb kulturális áldozatokra, újabb pótdadóra, látod a község takarékos, de kénytelen volt és valószínűleg kénytelen még sokat, s valószínűleg továbbra is ugyanígy a kultúra oltárán áldozni. De légy elkészülve arra, hogyha a kultúra érdeke a birkák legeltetési díjjának a leszállítását, a legelőknék olesőbb áron való bérbeadását meg fogja kívánni (?), a község — tisztán csak a *kultúra érdekében* — szívesen lemond egynéhány ezer korona biztos jövedelemről, — de most a kultúra érdekében 200,000 korona helyett — sajnos nem áldozhat 205,000 koronát.

Sajnálattal bár, de tudomásul vesszük és kénytelenek vagyunk örülni a fél kultúrának is, mert a kultúra is kultúra a kultúrátlanságbán.

Berkes József.

Káplán volt, hitoktatója volt a gyermekeinknek és mint ilyen, az Isten, a szülők, az előjárók iránti szeretet beplántálója volt a gyermeki szívekbe. Ez a tény maga azonban nem elég ahhoz, hogy valakiről külön cikkben emlékezzünk meg, mert hiszen más lelkiismeretes hiva-

talnok is megtette kötelességét és a mikor elmúlt, csak röviden regisztráltuk a hirt, s legfeljebb megjegyeztük: Sajnáljuk, hogy elment mert egy pontos, lelkiismeretes hivatalnok egy köztisztviselőben álló egyén volt.

Berkes József is az volt, de közéleti szereplése megis kiemeli a sablonos emberek sorából.

Amikor két esztendővel ezelőtt a helybeli magyarság megadta az impulzusát, egy helyben szerkeztendő és megjelenendő magyar lapnak, Berkes József volt egyike azoknak, aki legelőször állott a lelkes gárda közé, hogy mint mi mindannyian, akik vállalkoztunk a feladatra, ingyen semmi ellenszolgáltatás nélkül szolgáljuk tollal is a magyar kultúrát.

Az eddigi német lap kiadójával megegyezett a lelkes magyar szerkesztőgárda, biztosított neki egy meghatározott számú előfizető gárdát, kijárta számára a helybeli bírósági hirdetésekét, és a lapnak ingyen való szerkesztését vállalta, ha a német lapot beszünteti és helyette megindítja a magyar lapot.

— Két esztendő múlt el azóta. A lelkes szerkesztőgárda megfogratkozott, az ingyen vállalt terhet sokan lerázogatták magukról, mások elkerültek a községből és alig maradtunk meg egynéhányan, akik a lap ügyét továbbra is a magunkévé téve szolgáltuk magyar kultúrát itt a végeken.

Berkes József is utóbbiak között volt. Hétről-hétre szolgálta lelkesen, önzetlenül az ingyen vállalt és sok munkát adó ügyet. Tollával mindig az igazság, a magyarság és a társadalom érdekeit szolgálta, védte. Szigorúan, de igazságosan kritizált, dicsért mindenkit,

mindent, ahogyan a magyarság, a társadalom érdeke megkívánta.

És most amikor elmegy, szomorúan, fájó szívvel bucsúzunk tőle. Fáj tudnunk, hogy egy értékes munkatársat kell nélkülöznünk, hogy egy magyarral kevesebb lett Kevevárán. De megkönnyebülünk is, mert tudjuk, hogy bár az ő kulturális munkássága megszűnt itt Kevevárán működni, Fehértemplomon ebben a nagy pángermán fészekben is nagy szükség van ilyen igazi, önfeláldozó magyar emberekre!

HIREK.

— **Áthelyezések.** Berkes József kaplán, r. kath. hitoktatót lapunk egyik főmunkatársát a megyés püspök Fehértemplomra helyezte át.

László János lovrini r. kath. káplánt a megyés püspök Kevevárra helyezte át.

— **Eljegyzés.** Sebestyén Béla ev. ref. lelkész eljegyezte Futó Erzsikét, Futó Zoltán, ev. ref. esperes bájos leányát Szentesről.

— **Református lelkész beiktatás.** Mult vasárnap f. hó 12.-én községünk ref. hívei és többi előkelőségei ismét egy érdemes úri vendégtársaságot fogadhattak kebelükbe.

Nagytisztelütű Futó Zoltán a békés bánati ref. egyház kerületnek Szentesen székelő esperese; Papp Lajos szentesi ref. plébános, Dr. Kuhn Antal a békésbánati ref. egyház Antalfalván lakó ügyésze s még több távolabbi ref. egyház papjai voltak érdemes vendégeink.

Látogatásaik célja volt a helyben létesített ref. egyház ünnepségén s a vele kapcsolatban levő ref. lelkészi beiktatáson részt venni.

A beiktatási szertartás a helybeli polg. fiúiskola dísztermében folyt le, hol 11 órakor igen szép számú gyülekezet volt együtt.

A bevezető ima után elhangzott a „Te benned biztunk elejétől fogva“ kez-

gatni az örültségeket. Régóta nem érzett mámor fogta el.

Akkor sem tiltakozott már, midőn Dezső rábeszélte igyekezett, hogy hagyja el az urát és kövesse őt egy ismeretlen világba — a végtelen tengeren túlra. És miért ne? Miért kell neki azzal az emberrel együtt élnie. Még a véletlen is segített. Vámosnak néhány napra el kellett utaznia hazulról, éppen a legalkalmasabb idő, hogy örök búcsút mondjon boldogtalansága, rabsága aranyos kalickájának. De mi lesz a gyermekével? Magával vigye? Van-e joga elrabolni őt atyjától? Nem Gizi atyjánál marad. De egy búcsúcsókot mégis csak szabad elvinnie magával. Gyermeke fölé hajolt, Gizi nyugtalanul mozgott ide-oda, arca égett és apró kezecskéje olyan forró volt. Az anya aggódva nézett gyermekére. Felignyitott sápadt ajkai közül elakadt lélekzete melleskéje nehezen emelkedett föl és alá, szemét bágyadtan nyitotta fel s gyöngye elható hangon sutogta:

— Mama, mama!

— Itt vagyok édesem. Mi bajod, hol fáj gyermekem?

Gizike nem tudott válaszolni. Szemei újra bezáródtak, úgy fektült hófehér párnai közt mint a halott.

Az anya kétségbeesett kiáltással futott át a szomszéd szobába.

Orvost! orvost!

Mit törődött most a tengerésztisztel, aki már türelmetlenül várta az állomáson. Nem gondolt most senkire, emmire, csak beteg, haldokló gyerekekre. Megjött az orvos. Valami csillapító szert adott a kiscsikének és a mama gondos ápolásába ajánlotta őt, mert veszedelmes gyermekbetegség támadta meg meg Gizikét.

— Melletted maradok, gyermekem, zokogott a szép asszony.

— Nemsokára jelentették Dezsőt. Borzaton futott végig a lelkén.

— Nem fogadok senkit, kiáltja hevesen az inasnak, mondja meg a kapitány úrnak, hogy nem hagyhatom el beteg gyermekemet.

A tengerésztisztet nem elegítette ki a válasz.

Igen fontos ügyben óhajtók beszélni önagságával, tüntet be ismét.

Karola felkelt, még egy gyöngéd

pillantást vetett a kis betegre s belépett a mellék szobába.

— Mi ez? kérdé ingerülten Dezső. — Miért várakoztat?

— Mert nem akaro'k önnel menni. Ezzel sarkon fordult s bement kis betegéhez. A tengerész pedig lefözve távozott s a legelső vonattal elhagyta a várost. Mikor Vámos hazajött, neje már futott elébe.

Végre, végre! kiálta könyes szemekkel, az orvos éppen mondta, hogy van remény.

A meglepett férj átölelé hivesét. Mi történhetett távollétemben, Karola így még sohasem fogadta. Nem akart hinni szemének. Mily áltózás vállalt be neje egész lényében. Karola aztán bevallott mindent férjének, a ki megbocsátott neki. A nő szólt: Azért akartam távozni innen, mert azt hittem, hogy nem szeretsz és nem is tudsz szeretni.

— Tekints reám — válaszolt a férj.

Hallgatagon csüggeszté fejét keblére a nő, karjai átölelték a boldog férjét a ki csak annyit tudott meghatottan mondani.

— Ki fogom érdemelni szerelmedet.

detű szoltár ének, melynek elzengésével Nagytiszteleltű Fűtő Zoltán esp. úr gyönyörű ékes szólású s zengetes magyarsággal folyó lánglelkű beiktató beszéde következett, minden fölösleges c. remóniát kerülve, csupán a biblia és az egyházi peccsének átadásával, mely a maga egyszerűségében oly megkapó és lélekemelő volt, hogy nem egy szemből hőmplygött alá a meghatottság és vallási érzülettől duzzadó szív szeretete az áhítat csillogó könyvében. Majd e szavakkal fejezte be beszédét:

„Testvér read bizom e kicsiny gyülekezetet, vedsz az öröm és szomorúság napjaiban tedd nagygyá és erőssé!”

Ezt követte Sebestyén Béla szép szavú szónoklata, ki nagy meghatottsággal s a megihletődés reszkető hangján a szeretetnek és kicsiny gyülekezetéhez való ragaszkodásnak tanjelét adván azt lelkesítette és vallási érzelmének, ime majdani szabad nyilvánítására buzdította, megléven most az alkalom, a hely, hol saját hitén dicsérheti Istenét.

Sebestyén kedves modorával, kellemes hangjával, tetszetős és megnyerő argumentumáival az eddigi maga iránti közkedveltséget még inkább növelte, s hogy ez mennyiben felel meg a valóság-nak az alábbiakból kitűnik.

Beszédjének befejeztével záró szoltár ének, majd pedig záró ima következett.

Az ünnepség befejeztével a gyülekezet szétszéledt és este 8 órakor a „Hoffmann féle” szállodában a közös vacsorán, — melyet községünk intelligantiája az ünnepelt Sebestyén Béla tiszteletes és vendégei tiszteletére rendezett. — találkoztak.

A közös vacsorán körülbelül 60-an vettek részt.

Az ilyenkor szokásos hal, de főleg a malacsült és jó borok még inkább fokozták a társaság amúgyis ünnepi hangulatát.

Rövidesen következtek a szellemese-nél szellemesebb pohárköszöntők ünnepeltünk és vendégeinek egészségére és jólétére.

Petry Zsigmond kincst. ispán ragadta meg először a poharat és éltette szép szavakban ünnepeltünket.

Majd pedig nagyt. Fűtő Zoltán ker. esp. Papp Lajos ref. pléb. Dr. Khun Antal ügyész urak köszönték meg a fogadást, poharat írtve a jelen voltak egészségére.

Községünk nevében Nikolics jegyző, a rom. kath. egyház nevében Geiger Antal, Kevevára szerk. és kulturája nevében Berkes József mondott felköszöntőt; továbbá még Kuna Jenő kir. közigy. Dr. Budimácz Mihály és Dr. Gehlner Jenő.

Sebestyén Béla szintén poharát emelve megköszönte az ünnepeltetést s a hajnaloránban vendégeivel együtt rövid időre községünkben ellávozt.

— Uj misés. Székelykeve község ma ünnepi mezét ölt. Erdemekben dás iskola-igazgatójuk Szabadka Gyula első szülőtje Szabadka Zoltán a premontrai rendnek ezen a kassai püspök által a napokban felszenvelt legfiatalabb tagja, aki az utóbbi években Bécsben a Pasmaneumnak volt növendéke, ma d. e. 10 órakor tartja első miséjét, Mise után délb. diszebed lesz, melyen Székelykeve község és a környék színe java jelen lesz. Isten legyen az ujmiséssel, áldás kísérje jövendő munkáján!

— Az új központi iskola. A központi

elemi iskola immár készen áll. A behurcolkodás ezen a héten befejezését nyert, úgyhogy az előadások — mint azt a községi előjáróság már dobszó utján tudatta is — holnap hétfőn, f. hó 20-án veszi kezdetét. Az iparostanonc iskolai előadások, úgyszintén a gazdasági ismételői iskolák előadásai is nevezett nappal veszik kezdetüket.

— 100 éves évforduló. A szászországi Lipcsén világraszóló ünnepek voltak a tegnapi nap folyamán. Itt törték meg három napos verezgő csata után Napoleon rettegett világhatalmát s ráta-szították arra a lejtőre, amelynek alsó fokán Waterlov és Szt. Iona szigete várakozott a dicső császárra. Oroszország, Poroszország és Ausztriának mint egy 300,000 embert kitevő hadserege állott szemben a vészben és viharban megedzett 200,000 nyi francziával. Százczernél több halott borította a csatateret és Napoleont le is verték. A tegnapi nap folyamán egész sereg uralkodó tartózkodott a város falai között, hogy a jelentős ünnep fényét személyes jelenlétükkel is emeljék. A mi hadseregünk is kivette részét az ünneplésből. A helybeli 28-as vadászok részére délelőtt 10 órakor a rom. kath. templomban ünnepélyes istentisztelet volt, amelyen a tisztikar meg a legénység is tekintélyes számban képviselve volt. A misét Geiger Antal plébános celebrálta.

— Behívták az ujoncokat. A cholera-járvány miatt Keveváráról az ujoncok bevonulását felfüggesztették. A rendeletet a honvéd hadvezetőség f. hó 17-én visszavonta, s így a honvéd ujoncoknak 24 órán belül csapataikhoz be kellett vonulniok.

— Teréz. Teréz napján ünnepelte községünk német ajkú lakossága a rom. kath. búcsút. Már hétfőn este víg volt a hangulat svábjaink táján. A rezesbandák hangjaitól voltak hangosak az utcák és a Terézek ablaka alatt lehetett hallani mindenütt a Csinnadratta-Bumm-ot! Sváb leányeink ügylátszik a szomszédos sváb községbeliek szokásait utánozva, még hétfőn éjjel nagy cécó között állították fel a Buchnerban, a svábok őstanyáján a feldiszített búcsúfát, amely alatt úgy Teréz napján, mint ma — nagy ünnepeket rendeznek. Egy a kár csak, hogy az idő egy kissé nagyon kellemes lehet ilyen időben a búcsúfa alatt esücsülni. Amilyen leleményesek azonban derék svábjaink, valószínű, hogy a szabad ég és a Buchner kert immár csupasz bokréta alatt rendezendő ökörsültést és egyéb ünnepi produktiókat a teremben fogják egy kis tánc esetleg verekedés és egyéb lélekemelő szórakozással eltölteni.

— Hírek a mozikból. A Hoffmann-féle Bioskop villanyszínházban a keddi mozielőadások e héttől kezdve elmaradnak. Előadások lesznek a Hoffmann-féle villanyszínházban: Csütörtökön, szombaton vasár és ünnepnapokon a Janics-féle Kolo-seumban: Szerdán, szombaton, vasár és ünnepnapokon.

— Tanteranfolyam. S o u r o u P á l táncanár tanteranfolyamát nem november 1-én, hanem november hó 24-én fogja megnyitni a „Magyar király,” szállodában. A tananár a most hódító újára indult tangótáncot is fogja tanítani. Lesz délután gyermek és este felnőttek számára rendezett tanfolyam.

— Uj hentesárú üzlet. A Ferenc József uti villanygári iroda melletti épület-

ben O z o r o v i c s Péter hentesüzletet és mészáros üzletet nyitott. Ez az üzlet helyben az ötödik a maga szakmájában. Kíváncsiak vagyunk, hogy ilyen konkurrencia mellett olcsóbb lesz-e most a hús, vagy még drágább? Azt hiszem, inkább az utóbbi eshetőségtől kell félnünk.

— Hűvös idő. A hét folyamán az idő nagyon hűvösre változott és dacára a derült napoknak, fűteni is kellett. Ugy látzik most már igazán leköszöntött az ős, az őszben.

— Elmaradt az öreg kucséber. Már vagy harmincszötendő óta évről-évre megjelent az utcákon és kávéházakban a jól ismert öreg, „D e d o,” déli gyümölcsár. Az öreg 94 esztendő kucséber a nyári hónapokban mindig visszautazott a hazájába a Dalmáciába, csak szeptember elején tért mindig vissza. Az öregét az idén hiába várták a gyermekek, a kávéházi publikum. Az öreg május elején végleg búcsút mondott Kevevárának, elment haza — meghalni, honi földén megpihenni.

R. I. P.

— A cholera. Mult vasárnap f. hó 12-én újabb 2 eset, cholera megbetegedés történt Gályán. K r e c z u l I l i a 45 éves és K r e c z u l T o m a 14 éves gályai lakosok; f. hó 14-én pedig K r e c z u l E m i l i a 24 éves földművesnőt jelentették cholera-genus tünetű betegnek.

Deliblátról 13-án érkezett újabb jelentés Z s u r s z o v á n P á n t a 63 éves, ki 13-án megbetegedett és 14-én meg is halt G u c z u l J á n o s 56 éves kőműves mester 14-én betegedett meg és R e m e n y á k F o d o r 29 éves napszámos pedig 17-én.

F. hó 16-án Homokoson Urzu Péternek Paraszkéva nevű 5 éves leánya szintén cholera-genus tünetek közt halt meg. A vizsgálati eredmény a legtöbb esetben pozitív volt ugyan, de mindamellett az illetékes hatóságok erejük minden megfeszítésével dolgoznak a pusztító vész megállításán, úgy hogy a közel jövőben a logjobbat remélhetjük.

913 B 216

Ő Felsége a király nevében.

A kevevárai kir. járásbíróság mint büntető bíróság becsületsértés vétsége miatt vádolt özv. Nyuli Istvánné szül. Csernovics Karolina kevepallósi lakosnő bűnügyben Burghardt János kevepallósi főmagánvádló által emelt vád felett a Kevevárán 1913 évi május hó 15 napján Pribis Ödön hiteles tolmács jegyzőkönyvezető, Dr. Bartulov Gáspár ügyvéd főmagánvádló képviselője s Dr. Rédiger Aladár ügyvéd védő részvételével megtartott nyilvános tárgyalása alapján a vád s védelem meghallgatása után következőleg.

I T É L T

özv. Nyuli Istvánné szül. Csernovics Karolina 56 éves rom. kath. vall. tordai szül. kevepallósi lakos özvegy vagyontalan vádoltot bűncsnek mondja ki a btkv. 261 §-ba ütköző s ezen § szerint minősülő becsületsértés vétségében a mit az által követett el, hogy Kevepallós községben a Grasz mészáros mester üzletében 1913. évi március hó 30-án a főmagánvádlóra is vonatkozhatnak azt a meggyalázó kifejezést mondotta, hogy a kik az 1913 évi március hó 29-én Kevepallós községében megtartott képviselő testületi közgyűlésen a veje Keszthelyi István kevepallósi lakos

áthelyezése mellett szavaztak Keszthelyi Istvánnak csokolják meg az alfelét és ezért a btkv. 261 § alapján az 1892 évi XXVII. 3 §-ban meghatározott célokra fordítandó ezen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt végrehajtás terhével a kevevárai kir. járásbírósg vezetőjével fizetendő, behajthatlanság esetén a btkv. 53 §-a értelmében 1 egy napi fogházra átváltoztatható 10 Tiz kor. pénzbüntetésre ítéli.

Köteles védlott a Bp. 479 480 §-ai alapján az ezután még felmerülő bünyügyi költségeket a kir. kincstárnak 15 nap alatt az 1 § 90 évi XLIII. t. c. 9 §-ban meghatározott végrehajtás terhével megfizetni, ezeket azonban a hivatkozott t. c. 4 §-a alapján egyelőre behajthatlanoknak nyilváníttja a felmúlt 10 kor. tolmács díját pedig a m. kir. államkincstár terhére utalja, köteles továbbá védlott ugyancsak a Bp. 480 §-a alapján Burghardt János kevepallósi lakós főmagánvádlnak 55 k. költséget 15 nap alatt végrehajtás terhével megfizetni. Az ítélet jogerőre emelkedése után a btkv. 277 §-a alapján egész terjedelmében indokaival együtt a védlottó költségeire a Kevevárán megjelenő Kevevára című lapban közzé tenni rendeli.

A Bp. 485 §-alapján a saját felerél szemben Dr. Bartulov Gáspár ügyvéd díját 55 koronában, Dr. Rédiger Aladár ügyvéd díját pedig 45 kor. állapítja meg.

I N D O K O K

Vádlotnó tagadásainál szemben a bizonyítási eljárás során az eskü alatt kihallgatott Vesmossán János és Grász József érdektelen és a vádolt részéről sem kifogásolt tanuk egybehangzó vallomása szerint a vádlotnó az ítélet rendelkezésében irt helyen és időben a fentebb jelzett és incriminált kijelentést megtette azt mondván, hogy mindazok a képviselő testületi tagok, kik az 1913.-évi márczius hó 29.-én Kevepallós községében megtar-

tott képviselő testületi közgyűlésen a veje Keszthelyi István kevepallósi lakós áthelyezése mellett szavaztak megcsokolhatják annak az alfelét.

A feljelentésben foglalt állítás szerint a mit a vádlotnó és védője a bizonyítási eljárás egész folyamata alatt tagadásba nem vett a fentebb jelzett képviselőtestületi közgyűlésen a főmagánvádlo is jelen volt, mint képviselőtestületi tag és szintén a Keszthelyi István kevepallósi lakós áthelyezése mellett szavazott.

Ezen bizonyított tényállásnak elfogadása mellett még tekintettel arra is, hogy a védelem részéről felhívott Zsigies Simon tanú mivel sem bizonyította azt, hogy a vádlotnó az incriminált kifejezést meg nem tette volna mert vallomása szerint nem figyelte meg minden tekintetben azon beszélgetést, mely vádlotnó és Grász József tanú között lefolyt a kir. jbróság bizonyítottan fogadta el, hogy a vádlotnó incriminált kitéttel tényleg megtette és hogy azon képviselő testületi tagok között akik a vádlotnó vejenek Keszthelyi Istvánnak áthelyezése mellett szavaztak a főmagánvádlo is között volt.

Míthogy pedig a bizonyított tényállás szerint a vádlotnó által használt incriminált kifejezés a főmagánvádloira nézve feltétlenül meggyalázo s a becsület-sértés vétségének tényálladékát mindenben kimeríti vádlotnót ezért becsület-sértés vétségében bűnösnek kimondani és büntethetőséget kizáró ok hiányában megfelelően megbüntetni kellett. A büntetés kimérésénél a bíróság mint enyhítő körülményt vette figyelembe a vádlotnó büntetlen előéletét, továbbá a családja és a főmagánvádlo családja között fenálló s köztudomású ellenséges viszony folytáni ingerült kedélyállapotát és hogy nem is annyira b. nözési szándékból mint inkább meggondolatlanságból használta az incriminált kifejezést, melyekkel szemben súlyosbító körülmény fel nem merülvén a

bíróság a kiszabott büntetés találta méltónak s indokoltnak.

A költségekben való marasztalás a bűnösség megállapításának s az elítélésnek a következménye.

Az ítélet egyéb rendelkezése az ugyanott felhívott törvényszakaszokon alapulnak.

Kevevára 1913 évi május hó 15.-én.

Hajdú s. k. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelél

Steinwasser Ernő, jbsági irodatiszt.

1869/2913 B. sz.

Ő Felsege a király nevében.

A fehértemplomi kir. törvényszék mint felebbviteli bíróság a becsület sértés vétsége miatt özv. Nyuli Istvánné szül. Csernovics Karolina kevepallósi lakós ellen folyamatba tett bünygyet, melyben a kevevárai kir. járásbírósg 1913 évi máj. hó 15 napján 1913 B, 216/5 szám alatt ítéletet hozott a védő részéről a bűnösség megállapítása valamint a költség és a hirlapi közzététel elrendelése, végül a Bn 1 §-ának nem alkalmazása miatt használt felebbezés folytán 1913 június hó 21 napján tartott nyilvános felebbviteli tárgyaláson, melyben Mártonffy János kir. törv. bíró mint elnök Kinászevich Béla kir. törvényszéki bíró és Gíllányi Arthur kir. törvényszéki albiró vettek részt, a vád képviselőiben dr. Bartulov Gáspár ügyvéd helyettese dr. Striker Jenő ügyvéd járt el, visszont a vádlotnat senki sem képviselte, a jegyzőkönyvet pedig dr. Kuhn Oszkár kir. törvényszéki jegyző vezette, a vád meghallgatása után vizsgálat alá veven következőleg

I T É L T

A kir. járásbírósnak ítéletét indokainál fogva helyben hagyja.

A vádlotna kiszabott pénzbüntetés végrehajtását azonban a Bn. 1 §-a alapján felfüggeszti.

Mert a felhozott nyomatékos enyhítő körülmények egyben oly különös méltánylást érdemlők, hogy azok alapján a vádlotna kiszabott pénzbüntetés végrehajtásának felfüggesztése indokoltnak találtatt.

Egyben özv. Nyuli Istvánné szül. Csernovics Karolina vádlotnat a B. P. 480 §-a alapján, még arra kötelezi, hogy Burghardt János magánvádlnak, felebbviteli tárgyalási költség címén. (10) tiz koronát 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett megfizessen.

Egyszersmind a B. P. 485 §-a alapján dr. Bartulov Gáspár ügyvédnek felebbviteli tárgyalási díját Burghardt János magánvádlo ellenében (10) tiz koronában állapítja meg.

Fehértemplom, 1913. június hó 21.

Mártonffy János s. k. elnök

Kinászevich Béla s. k. előadó.

Ezen II. birói ítélet a felekkel közöl-tetik.

Kevevára, 1913. július hó 30.-án.

Kapp J. s. k. kir. jbró.

A kiadmány hitelél;

Steinwasser Ernő, jb. irodatiszt.

**Hirdetéseket
elvállal a kiadóhivatal.**

Uj izzólámpák!

Az izzólámpák elkészítésénél egy uj találmány látott napvilágot, amely kevesebb áramfogyasztással erősebb és szebb fényt ad mint az eddigi szénszálas lámpa. Ezenkívül még olcsóbb mint a szénszálas sőt még a petroleum lámpánál is. Ez az uj találmány a **Metallum**-drótlámpa. Hogy ez igaz azt a következő számításból láthatjuk.

petroleum	szénszálas lámpa	Metallum drótlámpa
használat esetén napi 3 órai használatot és 32 gyfű lámpa haszn. feltételezve.		

A petroleum literjét átlag 40 fillérrel számítva az évi összes kiadás K. 64:80	32 gyf. × 3:5 Vatt. × 1000 óra egyenlő 1120 hektovattóra á 7 f. — K. 78:40	32 gyf. × 1 Vatt. × 1000 óra egyenlő 320 hektovatt. á 7 fill. K. 22:40
--	--	--

Ha tehát a petroleum literjét átlag 40 fillérrel az elektromos energiát ellenben hektovattontként 7 fillérrel számítjuk a **Metallum** villamosfény a petroleum és szénfonalas lámpa költségeinek csak $\frac{1}{3}$ -ába kerül.

Ezenkívül a **Metallum** lámpa erős kivitelű vakító fehér fényt ad, és 110 Volt feszültség és 32 gyf. erősségben csak K. 1.50-be kerül.

A **Metallum** lámpákat a helybeli **Behr Hugó** cég vezeti be, hogy az itteni közönség könnyen hozzá juthasson és igénybe vehesse ezen új és olcsó találmányt.

Nyomatott az Oberläuter-féle kövnyomdában, Kevevárán.